

كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَائِرٌ سَبِيلٍ

له عبدالله بن عمر رضي الله عنهما خخه روایت دی وایې چې: رسول الله صلى الله عليه وسلم زه له اورې ونيولم او وېې ويل: «كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَائِرٌ سَبِيلٍ» په دنیا کې داسې اوسېره لکه پردی یا مسافر، او ابن عمر به وپیل: کله دې چې ماښام کې نو د سهار انتظار مه کوه، او کله چې دې سهار کې نو د ماښام انتظار مه کوه، روغتیا دې د ناروغۍ او ژوند دې د مرګ پر وړاندې غنیمت وګڼه.

[صحيح دی] [بخاري روایت کړی دی]

ابن عمر رضي الله عنهما یادونه کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم هغه له اورې ونيو- اوره د مټ او ولي یو ځای کوونکې برخه ده - او ورته یې وویل: په دنیا کې داسې اوسه لکه ته چې پردی یې، داسې یو ښار ته تللی یې چې د اوسېدو لپاره پکې کور نه وي، او نه پکې داسې اوسېدونکی وي چې پرې ډاډه شې، له کورنۍ، اولادونو او اړیکو نه خالي ځای وي؛ کوم چې د خالق تعالی نه د بوختیا لامل دي، بلکې له پردی نه هم ور آخوا اوسه لکه لاروی چې خپل هېواد ته په لاره روان وي ځکه چې کېدی شي پردی په بېګانه هېواد کې اووسېږي او هغه یې استوګن ځای شي، د لاروي پر خلاف چې هېواد ته یې په لاره وي، ځکه هغه داسې وي چې تم کېږي خو ودرېږي نه، او ټینګار یې پر دې وي چې خپل وطن ته ورسېږي، نو لکه څنگه چې مسافر دومره څه ته اړتیا لري چې تر کوره یې ورسوي، همدارنګه مؤمن هم په دنیا کې دومره څه ته اړتیا لري چې خپل مقصد ته یې ورسوي. نو ابن عمر پر دې نصیحت عمل وکړ او ویل به یې: کله دې چې سبا کې نو د بېګا انتظار مه کوه، او کله دې چې بېګا کې نو د سبا انتظار مه کوه، او ځان دې په هدیرو کې د مرو په څېر وشمېره، او ځکه چې عمر له روغتیا او ناروغتیا خالي نه وي. نو له ناروغتیا وړاندې په عبادت سره بېره وکړه، او روغتیا د نیکو عملونو لپاره غنیمت وګڼه؛ وړاندې له دې چې ستا او د روغتیا تر منځه واټن رامنځته شي، او په دنیا کې ژوند غنیمت وګڼه، نو هغه څه پکې راټول کړه چې له مرګ نه وروسته درته ګټه ورسوي.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ps/show/4704>

